

които предводими отъ Попъ Харитона, влѣзохъ въ Дряновскія Монастирь на 29 Априлія 1876 год. Ние спомѣнхми по-горѣ, че туку като влѣзли въстанниците въ Монастиря, Попъ Харитонъ се распорядилъ да се той добръ варди; и за таж цѣль, той поставилъ стражи. Турците обаче, които бѣха обсадили Монастиря, почнаха отъ високитѣ канари да гърмятъ въ Монастиря: въстанниците почнахъ тоже да гърмятъ врѣхъ Турците, и въ сжція день, на 29 Априлія слѣдъ пладнѣ, се почнх една страшна битка, която е траяла цѣли 24 часа; и е имало само четирма ранени отъ въстанниците, а отъ Турците е имало нѣколко души умрѣли, и много ранени. Презъ нощта между 29 и 30 Априлія, вхлѣ безпрестанно дждъ, и спорядъ това се причиняваше на въстанниците голѣма спжнка въ многовидни отношенія, а най много по това, че тѣ не смѣяли да излѣзатъ на навхнѣ, за да не се измокрятъ и повредятъ пушкитѣ имъ, шо сж были отъ стара система. Щомъ се зазорило на другія день на 30 Априлія, Турците изново почнали да гърмятъ въ Монастиря и отъ четирыгѣхъ страни, тѣ сж се ёще усилили спорядъ дѣто презъ нощта имъ была пристигнала помощъ отъ Габрово. Битката на 30 Априлія е траяла, по увѣреніето на Отца Похомія, цѣль день; и гармежа не преставалъ и отъ двѣтѣ страни. Отъ въстанниците двама сж были убити, а отъ Турците много. Презъ нощта между 30 Априлія и 1 Маія Турците безпрестанно гърмѣли въ Монастиря, и на около. Въстанниците, шо сж се намирали вхтрѣ въ Монастиря, като се видѣли въ такова едно критическо положеніе, чудили се шо да правятъ? но бѣднитѣ, надѣяли се отъ минута на минута, че ше имъ пристигни непремѣнно помощъ отъ Ряховица, Лясковица и отъ Тжрново, и презъ тая дѣйствително страшна нощъ, само тая имъ надежда ги подкрѣпяла и насждряла, понеже тѣ не были ёще имали никакво извѣстіе за потушеніето на въстаніето въ Ряховица, и за жялостнитѣ случки, шо сж тамъ послѣдовали презъ нощта на 26 Априлія, и презъ деня на 27; въ съоб-